

saameget for Præstens Skyld, som for Menighedsens, at der var en Mand, der kunde udføre de præstelige Forretninger, naar Præsten havde Forsald. Det er alene fra denne Side, at jeg kan have Noget at erindre mod dette Forslag.

Hvad det tredie Forslag angaaer, kan jeg ikke have Noget derimod at erindre, efter som det kan anses uundværdigt; men det forekommer mig at ligge i Sagens Natur, at, naar en Ford, hvis Indtægter tilfalde Skolevæsenet, skulde blive folgt, da Renterne af Kjøbesummen ogsaa maae komme Skolevæsenet til gode. Hvad det sidste Forslag angaaer, skulde og jeg ønske, at der kunde skee Forandringer i denne vistnok meget vidtløftige Lov om det særskilte Skolevæsen, uden at Sagen gik til Rigsdagen. Men det forekommer mig, at, naar man vil befordre dette Diem'd, da skulde man ikke indskrænke denne Bestemmelse til en enkelt Paragraph, men lade det være den almindelige Regel. Jeg troer ikke, at der kunde være noget Betænkeligt derved, thi Forudsætningen er, at Kongen kun kan forandre Loven efter Indstilling af Lagthinget. Der kunde altsaa ikke skee Forandringer i Loven uden efter Lagthingets Forslag, og det maa man vistnok antage, at de maatte være overeensstemmende med Forholdene paa Æerne. Regjeringen vilde derimod ikke være bunden til at gaae ind paa Lagthingets Indstilling; den kunde reent undlade at gjøre nogen Forandring, men den kunde ikke gjøre nogen anden Forandring end en saadan, som Lagthinget havde indstillet, og sandt Regjeringen ikke Anledning til at gaae ind derpaa, saa var det jo en Sag, der kunde bringes i Bevægelse paa Rigsdagen. Men jeg troer virkelig, at efter det hele Indhold af den omhandlede Lov kunde der ikke let tænkes noget Tilfælde, hvor der kunde være nogen Statsinteresse i en Forandring, som Lagthinget foreslog. Jeg maa herved bemærke, forsaavidt der dog er nogen Lighed imellem det Forhold, som findes Sted paa Færøerne og den vestindiske Colonie, at der er tillagt Regjeringen i Forbindelse med det vestindiske Colonialraad en langt større Myndighed, end der i ethvert Tilfælde vilde komme ud af det omhandlede Indstillingspunkt, selv om det fik den Udvidelse, jeg

nyligen har paapeget, thi efter Coloniaaloven af 26de Marts 1852 S. 2 kan Regjeringen give Love saavel om Skolevæsenet som om alle andre coloniale Forhold efter at have indhentet Colonialraadets Betænkning. Her derimod er der jo ikke Tale om, at Regjeringen skulde kunne gjøre nogen Forandring i Skoleloven blot efter at have hørt Lagthinget, men kun efter Lagthingets Indstilling. Det var altsaa kun, at Rigsdagen skulde fritages for at beskæftige sig med de Forandringer, som af Lagthinget ansaaes hensigtsmæssige i den foreliggende Skolelov, som jo vistnok har en ganske mærkelig Vidtløftighed, og med Hensyn til hvilken Rigsdagen maatte ønske, at den ikke oftere skulde blive besværet dermed.

Ordføreren: Med Hensyn til Udvalgets første og tredie Forslag har den ærede Minister ikke havt Noget at erindre. Han har kun meent, at det første Forslag var altfor ubetydeligt til at det burde give Anledning til, at Loven vendte tilbage til det andet Thing, og at det tredie Forslag fulgte af sig selv, idet det absolut maatte staae Administrationen frit for, isædetsfor Leien af de 2 Gylden Ford paa Suderøe, som nu Hayes, at anvende Renten af Kjøbesummen til Skolevæsenets Bedste; men Udvalget har ved dette Forslag villet stille en Opfordring til Administrationen om snarest muligt at afhænde denne Ford, for paa denne Maade at forsøge Skolevæsenets Indtægter, og dette er Hensigten med Udvalgets Forslag. Udvalgets 2det Forslag med Hensyn til Catecheten har den ærede Minister ikke kunnet tiltræde, men forsaavidt den ærede Minister har yttret, at dette Forslag er fremkommet fra Lagthinget, skal jeg tillade mig at bemærke, at efter hvad der er mig bekjendt har det allerede været paa Bane, meget længe før Lagthinget blev til. Saavidt jeg veed, er det især den sjællandske Biskop, som stærkt har holdt paa, at, naar der blev oprettet en høiere Undervisningsanstalt paa Færøerne, saa skulde første Lærer derved være Catechet ved Thorshavns Kirke, og dette har fundet Anklang hos Rogle af de Geistlige paa Færøerne. Det er især derfor, at Lagthinget har tiltraadt det. Den øverste Geistlige paa Færøerne, nemlig Provsten, den nuværende Landsthingsmand, har i